

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Filipa Skřivana v právní věci

žalobce: **J. Ch.**
bytem X
zastoupený Mgr. Lukášem Wimětalem, advokátem
sídlem Údolní 388/8, Brno

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1.3.2019, č.j. 9040/19/5000-10470-700938,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 1.3.2019, č.j. 9040/19/5000-10470-700938, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a byly potvrzeny platební výměry Finančního úřadu pro Zlínský kraj (dále jen „správce daně“) č. 2/2018 ze dne 11.1.2018, č.j. 12542/18/3300-31473-702618, kterým byl žalobci vyměřen odvod za porušení rozpočtové kázně do Národního fondu ve výši 9 452 888 Kč, a č. 3/2018 ze dne 12.1.2018, č.j. 12595/18/3300-31473-702618, kterým byl žalobci vyměřen odvod za porušení rozpočtové kázně do státního rozpočtu ve výši 1 668 157 Kč.

I. Podstata věci

2. Na základě rozhodnutí o poskytnutí dotace ze dne 17.12.2008, č.j. 1030-08/2.2RV01-659/08/08200, poskytlo Ministerstvo průmyslu a obchodu (dále jen „poskytovatel dotace“) žalobci coby fyzické osobě dotaci v celkové maximální výši 11 550 000 Kč (55% způsobilých výdajů na realizaci projektu) v rámci operačního programu Podnikání a inovace na projekt „Zvýšení kapacity výroby firmy J. Ch. – PIERO“, č. projektu 2.2 RV01/659. Datum zahájení projektu bylo stanoveno na 1.7.2007 a jeho ukončení na 30.6.2009, přičemž dotace byla vyplacena zpětně na základě realizovaných a doložených způsobilých výdajů (dle faktur, dodavatelských smluv a výpisů z účtu).
3. Správce daně dospěl k závěru, že žalobce porušil podmínky poskytnutí dotace, neboť převedl práva a povinnosti vyplývající z rozhodnutí o poskytnutí dotace na jinou osobu bez souhlasu poskytovatele dotace; v žádosti o platbu ze dne 20.4.2010 podané žalobcem přitom uvedl číslo účtu 5004500400/5500, přičemž tento účet dne 1.1.2009 převedl na PIERO s.r.o.; v době přijetí dotace žalobce již jako fyzická osoba nepodnikal s dotovaným majetkem, podnik převedl jako nepeněžitý vklad, přijatá dotace v částce 11 121 044 Kč dne 7.5.2010 byla zaúčtována v účetnictví PIERO s.r.o.
4. Podle závěrů správce daně, se kterými se žalovaný v napadeném rozhodnutí ztotožnil, žalobce jako příjemce dotace neoprávněně použil peněžní prostředky ve smyslu § 3 písm. e) zákona č. 218/2000 Sb. o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon č. 218/2000 Sb.“), a tím porušil rozpočtovou kázeň dle § 44 odst. 1 písm. b) téhož zákona. Žalobce podle správních orgánů konkrétně porušil podmínky rozhodnutí o poskytnutí dotace, a to níže uvedeným způsobem:
 - podmínky uvedené v hlavě I čl. II odst. 1 písm. a) a b) tím, že nerealizoval projekt v souladu se žádostí o poskytnutí dotace, která byla podkladem pro rozhodnutí o poskytnutí dotace, a prvotní financování projektu zajistil pouze z části;
 - podmínky uvedené v hlavě I čl. II odst. 2 písm. b) a c) tím, že neúčtoval pro celou dobu realizace projektu o pořízeném majetku a výdajích souvisejících s projektem, nearchivoval veškerou dokumentaci k projektu, a to z důvodu, že dne 1.1.2009 převedl podnik fyzické osoby na PIERO s.r.o.;
 - podmínky uvedené v hlavě I čl. II odst. 4 tím, že v průběhu realizace projektu ukončil svoji podnikatelskou činnost (převedl podnik na právnickou osobu dne 1.1.2009), při níž je využíván dlouhodobý hmotný majetek, jehož pořizovací cena byla zahrnuta do způsobilých výdajů projektu;
 - podmínky uvedené v hlavě I čl. IV odst. 3 a 5 tím, že písemně nepožádal o změnu rozhodnutí o poskytnutí dotace prostřednictvím eAccountu před termínem převodu

podniku na právnickou osobu dne 1.1.2009 a neinformoval včas písemně poskytovatele o změnách svého majetkoprávního postavení, nejpozději však do 15 dnů od doby, kdy nastala rozhodná skutečnost;

- podmínky uvedené v hlavě I čl. IV odst. 6 tím, že neoprávněně převedl práva a povinnosti vyplývající z rozhodnutí o poskytnutí dotace na jiný subjekt. Poskytovatel v daném případě nedal souhlas s převodem, nebyl vystaven žádný dodatek k rozhodnutí o poskytnutí dotace;

- podmínky uvedené v hlavě II čl. I odst. 1 tím, že dlouhodobý majetek dle zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, u něhož výdaje na pořízení jsou zahrnuty do způsobilých výdajů projektu, převedl již v době realizace projektu na jiný subjekt bez písemného souhlasu poskytovatele.

II. Shrnutí žalobní argumentace

5. Žalobce namítá, že nepřevedl práva a povinnosti vyplývající z rozhodnutí o poskytnutí dotace ze dne 17.12.2008, č.j. 1030-08/22.RV01-659/08/08200 (dále jen „rozhodnutí o poskytnutí dotace“), nepřevedl ani dotovaný majetek a neporušil podmínky uvedeného rozhodnutí, jak mu vytýká žalovaný. Žalobce totiž neprováděl převod konkrétních věcí, pohledávek či jiných práv a povinností, pouze naložil se svým podnikem tak, že tento vložil jako nepeněžitý vklad do společnosti PIERO s.r.o., což nezakazoval ani zákon či jiným právním předpis, a ani podmínky rozhodnutí o poskytnutí dotace.
6. Podle žalobce skutečnost, že pohledávka na čerpání dotace, stroje pořízené v rámci dotovaného programu a další povinnosti příjemce dotace, přešly ze zákona, v souladu s § 59 odst. 5 ve spojení s § 447 odst. 1, 2 a 3 zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku (dále jen „obchodní zákoník“), na PIERO s.r.o., nelze charakterizovat jako převedení práv a povinností vyplývajících z rozhodnutí o poskytnutí dotace, či převedení dotovaného majetku bez souhlasu poskytovatele dotace.
7. Žalobce v této souvislosti uvádí, že povinnosti příjemce dotace nadále plnila PIERO s.r.o.
8. Žalobce současně namítá, že Ministerstvo průmyslu a obchodu (dále jen „poskytovatel dotace“) dne 7.5.2010 poskytlo předmětnou dotaci na účet PIERO s.r.o., i když mu bylo nejpozději dne 16.3.2010 známo, že žalobce realizoval vklad svého podniku ke dni 1.1.2009 do této společnosti. Je tedy zřejmé, že poskytovatel dotace vědomě poskytl dotaci společnosti PIERO s.r.o., která se tak stala jejím faktickým příjemcem a tím, kdo s dotačními prostředky nakládal. Přestože poskytovateli dotace byly všechny relevantní skutečnosti známy, neučinil po dobu téměř sedmi let žádný úkon. Žalobce tak důvodně předpokládal, že jeho postup nebyl v rozporu se zákonem ani s předpisy upravujícími poskytnutí dotace, či s podmínkami rozhodnutí o poskytnutí dotace. Faktické poskytnutí dotace na účet PIERO s.r.o. poté, co poskytovatel dotace byl obeznámen se všemi uvedenými okolnostmi ještě před samotným poskytnutím těchto finančních prostředků, nelze chápat jinak, než jako konkludentní schválení postupu žalobce a akceptaci vkladu žalobcova podniku do PIERO s.r.o. ze strany poskytovatele dotace.
9. Svoji argumentaci žalobce rozhojnil a doplnil v podané replice k vyjádření žalovaného ze dne 16.8.2019 a v doplnění žaloby dne 16.12.2019. Podle žalobce byla dotace řádně a v plné výši využita pro účel, pro který byla poskytnuta, a to v dotované oblasti. Žalovaný naplnění účelu dotace vůbec nezjišťoval a porušení rozpočtové kázně spatřuje pouze ve formálním pochybení žalobce. Žalobce rovněž odkázal na novelizaci zákona č. 218/2000

Sb., provedenou zákonem č. 465/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony (dále jen „zákon č. 465/2011 Sb.“), od níž dovozoval legitimní očekávání ohledně souhlasu poskytovatele dotace s majetkoprávními změnami žalobce. Dále žalobce uvedl, že agentura Czechinvest jako zprostředkovatel dotace souhlasila se změnou příjemce dotace; i z toho lze dovozovat dobrou víru žalobce, že vklad podniku byl odsouhlasen. Rovněž poukázal na to, že poskytovatel dotace zpracoval pro účely Policie České republiky odpověď na otázku, zda by PIERO s.r.o. mohla sama v rámci dotčeného operačního programu dosáhnout na danou dotaci; podle vyjádření poskytovatele dotace ze dne 5.12.2017 společnost PIERO s.r.o. splňovala podmínky pro získání předmětné dotace a lze předpokládat, že by jí dotace udělena byla. Podle žalobce platební výměry stanovují výši odvodu v rozporu se závažností a okolnostmi vytýkaného pochybení.

10. S ohledem na výše uvedené žalobce navrhl, aby zdejší soud napadené rozhodnutí, včetně jemu předcházejících platebních výměrů správce daně, zrušil. Na svém procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

11. Žalovaný nesouhlasí se žalobou, napadené rozhodnutí považuje za správné a odůvodněné. Věcně setrává na závěrech obsažených v napadeném rozhodnutí.
12. Podle žalovaného ze zákona č. 218/2000 Sb. neplyne, že by při prodeji podniku došlo k přechodu práv a povinností z poskytnuté dotace na nabyvatele podniku. Novelizací zákona č. 218/2000 Sb., provedenou zákonem č. 465/2011 Sb., bylo založeno subjektivní právo příjemce dotace nebo návratné finanční výpomoci na přechod práv a povinností z dotace na nabyvatele, a to pouze v určitých případech. V případě žalobce poskytovatel dotace jasným projevem vůle odmítl změnit podmínky rozhodnutí o poskytnutí dotace ve smyslu přechodu práv a povinností z rozhodnutí o poskytnutí dotace na PIERO s.r.o. Přesto žalobce dne 20.4.2010 podal k poskytovateli dotace žádost o platbu jako podnikající fyzická osoba, tedy oprávněný příjemce dotace, nikoli jako PIERO s.r.o.
13. Žalovaný na svém stanovisku setrval též ve vyjádření k replice žalobce a doplnění žaloby. Uvedl, že práva a povinnosti vyplývající z rozhodnutí o poskytnutí dotace jsou veřejnoprávní povahy a jejich přechod je při vkladu podniku žalobce do PIERO s.r.o. vyloučen. PIERO s.r.o. není zavázána plnit podmínky rozhodnutí o poskytnutí dotace; jedná se o veřejnoprávní smlouvu. Žalobce a PIERO s.r.o. jsou zcela odlišné subjekty a jejich majetek nespadá do jakékoliv společné majetkové podstaty. Pro schválení rozhodnutí je příslušný poskytovatel dotace, kterým není agentura Czechinvest. V daném případě nebylo podle žalovaného namístě stanovit nižší výši odvodu s přihlédnutím k naplnění účelu dotace, neboť žalobce porušil podmínky dotace závažným způsobem (nerealizoval projekt v souladu se žádostí, neúčtoval po celou dobu projektu o pořízeném majetku a výdajích souvisejících s projektem, ukončil svou podnikatelskou činnost, zcizil dlouhodobý hmotný majetek pořízený v rámci projektu atd.).
14. Žalovaný navrhl, aby zdejší soud žalobu zamítl, a na svém procesním postoji setrval během celého řízení před zdejším soudem.

IV. Posouzení věci

15. Žaloba byla podána včas (§ 72 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
16. Zdejší soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a bez jednání za splnění podmínek podle § 51 odst. 1 s.ř.s. dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná.
17. Podstatou sporu je podle zdejšího soudu pouze posouzení právní otázky, zda lze jednání žalobce, který bez předchozího souhlasu poskytovatele dotace provedl vklad svého podniku do společnosti PIERO s.r.o. před tím, než mu byla vyplacena dotace v celkové výši 11 121 044 Kč na realizaci projektu „Zvýšení kapacity výroby firmy J. Ch. – PIERO“, č. projektu 2.2 RV01/659, a důsledky tohoto jednání, posoudit jako porušení rozpočtové kázně.
18. Dne 30.1.2008 byla do obchodního rejstříku zapsána společnost PIERO s.r.o. a dne 1.1.2009 byla sepsána Smlouva o nepeňžitém vkladu žalobce do této společnosti, kdy žalobce je jedním ze společníků uvedené společnosti. Součástí vkladu bylo mj. strojní zařízení pořízené žalobcem v rámci realizace projektu a převod podnikatelských účtů žalobce, mj. účtu dotace č. 5004500400/5500 vedeného u Raiffeisenbank, a.s. Dne 7.5.2010 byla na účet dotace převedena částka dotace ve výši 11 121 044 Kč, a to na základě žalobcovy žádosti ze dne 20.4.2010.
19. Na základě výzvy k poskytnutí informací doložil poskytovatel dotace správci daně mj. výpis z účtu ze dne 5.7.2010 dokladující převod dotace ve výši 11 121 044 Kč na účet dotace, smlouvu o zřízení a vedení účtu dotace uzavřenou mezi Raiffeisenbank, a.s. a žalobcem dne 7.12.2007, žádost o platbu ze dne 20.4.2010, dále také náhled do aplikace eAccount, podle něhož žalobce dne 16.3.2010 požádal o změnu podmínek rozhodnutí o poskytnutí dotace z důvodu vkladu podniku do společnosti PIERO s.r.o., a další náhled do aplikace eAccount, podle něhož poskytovatel dotace sdělil žalobci dne 30.3.2010 zamítavé stanovisko k žádosti s tím, že se nejedná o právní nástupnictví. Správce daně rovněž vyzval Raiffeisenbank, a.s. ke sdělení, kdo byl majitelem účtu dotace, a k doložení případných změn majitele. Z odpovědi na uvedenou výzvu vyplynulo, že klientem disponujícím účtem dotace je společnost PIERO s.r.o. Na základě výzvy k poskytnutí informací a listin doložila PIERO s.r.o. správci daně smlouvu o zřízení účtu dotace ze dne 7.12.2007, podle které byl majitelem účtu dotace žalobce. Z podkladů k přiznání k dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období 2009 až 2013 získaných od příslušného správce daně vyplynulo, že žalobce v roce 2009 nevykazoval žádné příjmy a výdaje a v následujících zdaňovacích obdobích podával sdělení, že nevykázal žádné příjmy podle § 7 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, a proto mu nevznikla povinnost podat daňová přiznání (zpráva o daňové kontrole ze dne 15.12.2017, č.j. 1712235/17/3300-31473-702618).
20. Podle § 44 odst. 1 písm. b) zákona č. 218/2000 Sb. je porušením rozpočtové kázně neoprávněné použití nebo zadržení peněžních prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu, státního fondu, Národního fondu nebo státních finančních aktiv jejich příjemcem.
21. Podle § 3 písm. e) zákona č. 218/2000 Sb. je neoprávněným použitím peněžních prostředků státního rozpočtu, jiných peněžních prostředků státu, prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu, státních finančních aktiv, státního fondu nebo

Národního fondu, jejich výdej, jehož provedením byla porušena povinnost stanovená právním předpisem, rozhodnutím, případně dohodou o poskytnutí těchto prostředků, nebo porušení podmínek, za kterých byly příslušné peněžní prostředky poskytnuty, porušení účelu nebo podmínek, za kterých byly prostředky zařazeny do státního rozpočtu nebo přesunuty rozpočtovým opatřením a v rozporu se stanoveným účelem nebo podmínkami vydány; dále se jím rozumí i to, nelze-li prokázat, jak byly tyto peněžní prostředky použity.

22. Podle hlavy I čl. II odst. 1 písm. a) podmínek poskytnutí dotace je příjemce dotace povinen realizovat projekt v souladu se žádostí o poskytnutí dotace, která byla podkladem pro rozhodnutí.
23. Podle hlavy I čl. II odst. 1 písm. b) podmínek poskytnutí dotace je příjemce dotace povinen zajistit prvotní financování nákladů projektu.
24. Podle hlavy I čl. II odst. 4 podmínek poskytnutí dotace nesmí příjemce dotace po dobu 5 let (a 3 let v případě malých a středních podniků) ode dne skutečného ukončení projektu ukončit svoji podnikatelskou činnost, při níž je využíván dlouhodobý hmotný a nehmotný majetek, jehož pořizovací cena byla zahrnuta do způsobilých výdajů projektu. Skutečným dnem ukončení projektu se rozumí den poslední úhrady závazků dodavatelům, které se týkají výdajů projektu, nebo den vydání kolaudačního souhlasu.
25. Podle hlavy I čl. IV odst. 3 podmínek poskytnutí dotace může příjemce dotace písemně o jakoukoliv změnu podmínek či rozhodnutí, a to prostřednictvím eAccountu. Tato žádost musí být podána před termínem, kdy má být daná povinnost splněna. Poskytovatel změnu schválí nebo zamítne.
26. Podle hlavy I čl. IV odst. 5 podmínek poskytnutí dotace je příjemce dotace povinen písemně předem informovat poskytovatele o změnách svého majetkoprávního či formálně-právního postavení, jako je např. přeměna společnosti dle zvláštního zákona (spojení či rozdělení společnosti, změna právní formy), snížení základního kapitálu, zrušení a vstup do likvidace, návrh na konkurz či jeho prohlášení, výkon rozhodnutí apod. Není-li možno podat informaci předem, je příjemce dotace povinen poskytovatele informovat dodatečně bez zbytečného odkladu; nejpozději však do 15 dnů od doby, kdy nastala rozhodná skutečnost. Tuto povinnost má příjemce dotace do uplynutí doby pro předkládání monitorovacích údajů. Tyto změny nesmí porušovat jiné body podmínek, jako např. v čl. II bodě 4. V případě pochybností o těchto změnách následně rozhoduje poskytovatel podpory.
27. Podle hlavy I čl. IV odst. 6 podmínek poskytnutí dotace není příjemce dotace oprávněn převést práva a povinnosti vyplývající z rozhodnutí na jiný subjekt. Poskytovatel však může s převodem těchto práv vyslovit na žádost příjemce dotace v případech hodných zvláštního zřetele písemný souhlas (ve formě dodatku k rozhodnutí), ve kterém uvede podmínky převodu.
28. Podle hlavy II čl. I podmínek poskytnutí dotace dlouhodobý hmotný a nehmotný majetek dle zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, u něhož výdaje na pořízení jsou zahrnuty do způsobilých výdajů projektu, nesmí příjemce dotace prodat ani jinak zcizit ani přemístit mimo podporovaný region v rámci programu Rozvoj po dobu 5 let ode dne ukončení projektu v souladu s odst. 1 čl. 57 nařízení Rady (ES) č. 1083/2006. Podporovaným regionem se rozumí NUTS II dle Sdělení Českého statistického úřadu č. 201/2007 o aktualizaci Klasifikace územních statistických jednotek. Pokud příjemce dotace zahrne do

způsobilých výdajů projektu technické zhodnocení majetku, který má v pronájmu, je povinen získat předem souhlas pronajímatele s tímto technickým zhodnocením a dále je povinen zajistit, že pokud by byl nájemní vztah ukončen do 3 let ode dne ukončení projektu nebo ještě před ukončením projektu, dojde k finančnímu vypořádání vztahů souvisejících s tímto technickým zhodnocením v souladu s § 667 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku. Po dobu realizace projektu a do 5 let (3 let v případě malých a středních podniků) od jeho ukončení nesmí příjemce dotace pronajmout dlouhodobý hmotný a hmotný majetek bez předchozího písemného souhlasu poskytovatele.

29. Jak plyne z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29.10.2009, č.j. 1 Afs 100/2009-63, č. 2332/2011 Sb. NSS, „...poskytování dotací ze státního rozpočtu je ovládáno vrchnostenským postavením poskytovatele dotace. Z tohoto jeho postavení, na rozdíl od postavení účastníka soukromoprávních vztahů tedy plyne, že může autoritativně rozhodovat o podmínkách poskytnutí dotace, které jsou předmětem jednání mezi ním a příjemcem dotace pouze v té míře, jak stanoví zákon, či v limitech, jež stanoví sám poskytovatel dotace. Záleží pak na příjemci dotace, zda tyto podmínky akceptuje. Samotným smyslem aktu přijetí dotace totiž je, že příjemce přijímá určité dobrodiní ze strany státu a jakousi protiváhou tohoto dobrodiní není (na rozdíl od soukromoprávních vztahů) jeho protiplnění ve prospěch poskytovatele dotace, ale právě akceptace podmínek, za nichž je dotace přijímána. Ke stejnému závěru pak dospěl i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 21. 7. 2005, č. j. 2 Afs 58/2005 – 90 (www.nssoud.cz). Jak je zřejmé z uvedené právní úpravy (i z obecných principů možnosti poskytování finančních prostředků ze státního rozpočtu) je to právě poskytovatel podpory či dotace, který v režimu zákona o rozpočtových pravidlech autoritativně rozhoduje o podmínkách poskytnutí prostředků ze státního rozpočtu či fondu. Z toho lze dovodit, že je také oprávněn tyto podmínky změnit, a to i v případě, kdy již nastalo jejich nesplnění ze strany příjemce podpory. Navíc podle § 14 odst. 3 zákona o rozpočtových pravidlech je poskytovatel dotace a návratné finanční výpomoci povinen v rozhodnutí o jejich poskytnutí rozlišit podmínky pro použití poskytnutých prostředků, jejichž porušení bude postihováno odvodem za porušení rozpočtové kázně. Z toho pak vyplývá, že podle uvedeného právního předpisu poskytovatel podpory může stanovit, jaké jednání či opomenutí jejího příjemce považuje za porušení rozpočtové kázně, takže musí mít i oprávnění tyto veličiny měnit, pokud to nejde k tíži příjemce. To vše zejména v situaci, kdy je zjevné, že účel poskytnuté dotace byl naplněn. Konečně pak podle § 44 odst. 4 zákona o rozpočtových pravidlech odvod za porušení rozpočtové kázně a penále vyměřuje příslušný finanční úřad, takže k jejich vyměření nedochází ze zákona již porušením rozpočtové kázně, nýbrž na základě rozhodnutí správního orgánu. Z hlediska posuzování dodržení rozpočtové kázně je rozhodující stav, který tu je v době rozhodování finančního úřadu, a nikoliv ten, jež existoval v nějakém předchozím období.“.
30. Žalobce především namítá, že nepřevedl práva a povinnosti vyplývající z rozhodnutí o poskytnutí dotace, když pouze naložil se svým podnikem tak, že jej vložil jako nepeněžitý vklad do společnosti PIERO s.r.o. Současně namítá, že faktické poskytnutí dotace na účet PIERO s.r.o. poté, co byl poskytovatel dotace obeznámen s okolnostmi týkajícími se vkladu podniku žalobce před samotným poskytnutím finančních prostředků, bylo konkludentním schválením postupu žalobce a akceptací vkladu žalobcova podniku do PIERO s.r.o. ze strany poskytovatele dotace.
31. Zdejší soud se žalobcem nesouhlasí. Přestože vklad podniku žalobce do PIERO s.r.o. v rovině soukromoprávní proběhl v souladu se zákonem, tehdejší obchodním zákoníkem, jak namítá žalobce, nelze dovozovat, že by tím v posuzovaném případě došlo i k přechodu práv a povinností vyplývajících z rozhodnutí o poskytnutí dotace na PIERO

s.r.o. Uvedené nelze dovozovat ani ze zákona č. 218/2000 Sb., ani z rozhodnutí o poskytnutí dotace včetně podmínek poskytnutí dotace. Zdejší soud zdůrazňuje, že při schválení poskytnutí dotace dochází (v důsledku rozhodnutí coby individuálního správního aktu nebo veřejnoprávní smlouvy) ke vzniku veřejnoprávního vztahu mezi poskytovatelem a příjemcem dotace, což se promítá právě v rovině vázanosti příjemce dotace stanovenými podmínkami dotace, které akceptoval. S ohledem na ustálenou judikaturu správních soudů k povaze vztahu příjemce dotace a poskytovatele dotace (viz kupř. výše citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29.10.2009, č.j. 1 Afs 100/2009-63, č. 2332/2011 Sb. NSS, obdobně usnesení zvláštního senátu zřízeného podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, ze dne 7. 5. 2010, č.j. Konf 14/2010-8, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7.11.2013, č.j. 9 Afs 38/2013-53, č. 2984/2014 Sb. NSS), neshledává zdejší soud důvodný argument žalobce, uplatněný v replice k vyjádření žalovaného, že uvedené pojetí je protiústavní, stejně jako je nepřipadný odkaz žalobce na judikaturu týkající se veřejnoprávních pohledávek insolvenčních dlužníků vůči státu.

32. Odkazem na soukromoprávní úpravu týkající se možných dispozic s podnikem nelze posléze stanovené a akceptované podmínky plynoucí z veřejnoprávního vztahu „pominout“ či jednostranně ze strany příjemce bez souhlasu poskytovatele porušit. Na takovém požadavku zdejší soud nespátuje nic, co by snad zavadalo podezření, že by vlastnické právo příjemce dotace (dobrodiní z veřejných rozpočtů za stanovených podmínek) bylo diskriminováno oproti vlastnickému právu jiného vlastníka, jak s odkazem na čl. 11 odst. 1 Listiny základních práv a svobod uvádí žalobce.
33. Pokud jde o změnu v osobě příjemce dotace (hlava I čl. IV odst. 6 výše citovaných podmínek poskytnutí dotace), kterému měla být dotace poskytnuta, ta je jednou ze změn podmínek rozhodnutí o poskytnutí dotace vyžadující dle hlavy I čl. IV odst. 3 podmínek poskytnutí dotace v posuzované věci předchozí souhlas poskytovatele. Z hlavy I čl. IV odst. 3 podmínek poskytnutí dotace jednoznačně plyne, že o změnu podmínek poskytnutí dotace je příjemce dotace povinen předem požádat prostřednictvím eAccountu. Žalobce v podání v aplikaci eAccount dne 16.3.2010 uvedl, že v listopadu 2009 byl právně proveden převod (vklad podniku) žalobce do PIERO s.r.o., a uvedl, že žádá o změnu podmínek rozhodnutí; sám žalobce tedy uvedené podání formuloval jako žádost o změnu podmínek rozhodnutí.
34. Z uvedeného plyne, že žalobce jednak nepožádal o změnu podmínek předem (žalobce podnik na PIERO s.r.o. převedl dne 1.1.2009 a žádost o změnu podmínek poskytnutí dotace podal dne 16.3.2010) a současně ze skutkových zjištění správce daně plyne i to, že poskytovatel dotace ke změně podmínek dotace žalobci neudělil souhlas (zamítavé stanovisko poskytovatele dotace ze dne 30.3.2010, který uvedl, že stanovisko k žalobcově žádosti ze dne 16.3.2010 o změnu rozhodnutí z důvodu převodu práv jeho firmy jako příjemce dotace na PIERO s.r.o. je zamítavé z toho důvodu, že se nejedná o právní nástupnictví). I přes uvedené skutečnosti žalobce následně dne 20.4.2010 vlastním jménem požádal o platbu prostředků dotace na účet dotace (účet č. 5004500400/5500 vedený u Raiffeisenbank, a.s.); v žádosti o platbu je uveden jako příjemce dotace žalobce, a je zde identifikován stejným způsobem, jako v rozhodnutí o poskytnutí dotace, současně žalobce v této žádosti neuvedl, že by dotace měla být poukázána PIERO s.r.o. na její účet. V době, kdy žalobce o platbu žádal, přitom již podnik převedl na PIERO s.r.o. jako vklad, jehož součástí bylo mimo jiné strojní zařízení pořízené žalobcem v roce 2008 v rámci realizace projektu.

35. Pokud byla změna v subjektu příjemce dotace podmíněna souhlasem poskytovatele dotace (hlava I čl. IV odst. 6 výše citovaných podmínek poskytnutí dotace), tak příjemce dotace se nemůže této podmínce předchozího souhlasu s převodem práv a povinností a tedy změnou osoby příjemce dotace vyhnout tím, že převede podnik na jiný subjekt s (mylným) předpokladem, že tímto ze zákona přešla práva a povinnosti vyplývající z rozhodnutí o poskytnutí dotace na nabyvatele podniku. I přesto, pokud se žalobce mylně domníval, že se tak stalo, zdejší soud poznamenává, že to byl zároveň žalobce, který vlastním jménem dne 20.4.2010 podal žádost o dotační platbu, nikoli PIERO s.r.o.
36. Zdejší soud s ohledem na uvedené nemůže přisvědčit námitce, že žalovaný konkludentně schválil vklad podniku žalobce do PIERO s.r.o. tím, že dotaci poskytl; platba totiž byla poskytnuta na žádost žalobce jakožto příjemce dotace dle rozhodnutí o poskytnutí dotace, a to poté, co nebyl udělen souhlas se změnou podmínek. Okolnosti a podmínky převodu podniku včetně rozsahu tohoto převodu či zákonnost vkladu do základního kapitálu PIERO s.r.o. nadto nebyl podle zdejšího soudu poskytovatel dotace povinen zkoumat; poskytovatel dotace tedy nebyl povinen ani zjišťovat a ověřovat, zda účet dotace je veden stále na žalobce. Ostatně jak plyne také ze žalovaným zmiňovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15.8.2012, č.j. 1 Afs 15/2012-38, č. 2713/2012 Sb. NSS, „*Skutečnost, že poskytovatel finančních prostředků opomněl upozornit na nesrovnalosti při provádění dané akce, nevylučuje ani neomezuje takovou odpovědnost. Opačný výklad by vedl ke stavu, kdy by byl příjemce dotace zbaven veškeré odpovědnosti za nesrovnalosti, které nebyly oznámeny poskytovatelem. Předpokladem práva dovolávat se legitimního očekávání je v takovém případě poskytnutí konkrétních ujištění ze strany příslušného orgánu, která mohou vzbudit legitimní očekávání u toho, komu jsou určena, a dále skutečnost, že tato ujištění jsou v souladu s použitelnými právními předpisy [rozsudek Soudního dvora ze dne 25. 3. 2010, Sviluppo Italia Basilicata (C-414/08, Sb. rozh. s. I-02559); viz zejména body 102 a 107 rozsudku]. Zásady legitimního očekávání se tak nemůže dovolávat příjemce, který se dopustil zjevného porušení platné právní úpravy [rozsudek Soudního dvora ze dne 13. 3. 2008, Vereniging Nationaal Overlegorgaan Sociale Werkvoorziening a další (spojené věci C-383/06 až C-385/06, Sb. rozh. s. I-01561); bod 56]. Soudní dvůr proto neshledal, že by došlo k zásahu do zásady legitimního očekávání ani v případě, v němž příslušný vnitrostátní orgán nemohl v okamžiku, kdy rozhodl o poskytnutí pomoci, nevědět, že příjemce nedodržel pravidla pro zadávání veřejných zakázek, neboť vybral poskytovatele pověřeného uskutečněním operace financované z této pomoci ještě před tím, než mu byla pomoc poskytnuta [rozsudek Soudního dvora ze dne 21. 12. 2011, Chambre de commerce et d'industrie de l'Indre (C-465/10, dosud nezveřejněný ve Sb. rozhodnutí)]“.* S ohledem na uvedené nelze legitimní očekávání žalobce dovozovat z toho, že přestože poskytovateli dotace měly být podle žalobce relevantní skutečnosti známy, neučinil po dobu téměř sedmi let vůči žalobci žádný úkon.
37. Pokud jde o čl. IV odst. 5 hlavy I podmínek poskytnutí dotace, tak ani z tohoto ustanovení podmínek poskytnutí dotace nelze dovozovat, že by na nabyvatele podniku přecházela práva a povinnosti z rozhodnutí o poskytnutí dotace, aniž by k tomu v daném případě nebyl nutný předchozí souhlas. Ostatně i samotné porušení informační povinnosti příjemce dotace, která měla být splněna zásadně předem, je porušením rozpočtové kázně sankcionované odvodem dle hlavy I čl. VIII podmínek poskytnutí dotace.
38. V projednávaném případě však nešlo toliko o změnu majetkoprávního či formálně-právního postavení, ve smyslu hlavy I čl. IV odst. 5 rozhodnutí podmínek poskytnutí dotace; jak správně dovodily správní orgány, žalobce jako fyzická osoba provedl vklad do podniku PIERO s.r.o., kdy současně také ukončil svoji podnikatelskou činnost, při které

byl využíván dlouhodobý majetek, jehož pořizovací cena byla zahrnuta do způsobilých výdajů projektu. Tímto postupem tak žalobce porušil ustanovení hlavy I čl. II odst. 4 podmínek poskytnutí dotace, což je také porušením rozpočtové kázně sankcionované odvodem za porušení rozpočtové kázně dle hlavy I čl. VIII podmínek poskytnutí dotace. Současně žalobce svým postupem porušil také ustanovení hlavy II čl. I odst. 1 podmínek poskytnutí dotace, když dlouhodobý hmotný majetek, z něhož výdaje na pořízení jsou zahrnuty do způsobilých výdajů, převedl v době realizace projektu na PIERO s.r.o. bez písemného souhlasu poskytovatele dotace. Těmto závěrům nemá zdejší soud co vytknout.

39. Pokud jde o tu argumentaci žalobce obsaženou v doplnění žaloby, na kterou lze nahlížet jako na rozhojnění žalobních bodů, tak ani té zdejší soud nemůže přisvědčit, neboť se nejedná o argumenty, které by mohly mít vliv na skutková zjištění správce daně a správnost právních závěrů správními orgány učiněných.
40. Pokud zde žalobce odkazoval na novelizaci zákona č. 218/2000 Sb. provedenou zákonem č. 465/2011 Sb., tak s účinností od 30.12.2011 § 14a odst. 1 zákona č. 218/2000 Sb. stanoví, že jestliže se příjemce dotace nebo návratné finanční výpomoci, který má právní formu obchodní společnosti nebo družstva, chce zúčastnit fúze, rozdělení nebo převodu jmění na společníka jako zanikající obchodní společnost nebo zanikající družstvo, a má zájem, aby na právního nástupce přešly práva a povinnosti z rozhodnutí o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci, je povinen nejpozději 60 dnů přede dnem zveřejnění projektu fúze, rozdělení nebo převodu jmění na společníka požádat o souhlas s přechodem práv a povinností z rozhodnutí o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci toho, kdo mu dotaci nebo návratnou finanční výpomoc poskytl. Podle § 14a odst. 4 zákona č. 218/2000 Sb. s účinností od 30.12.2011 poté platí, že poskytovatel žádosti vyhoví, není-li fúzí, rozdělením nebo převodem jmění na společníka ohrožen účel, pro který byla dotace nebo návratná finanční výpomoc poskytnuta, nejsou-li tu jiné závažné důvody, které by udělení takového souhlasu bránily.
41. Zdejší soud nesouhlasí se žalobcem, že novelizaci zákona č. 218/2000 Sb. provedenou zákonem č. 465/2011 Sb. lze vztáhnout také na jeho případ; tato novelizace s ohledem na její účinnost na případ žalobce zcela zjevně nedopadá, proto žalobce nemohl ani s odkazem na její obsah nabýt legitimní očekávání ohledně uvedené dispozice se svým majetkem. Nadto právní úprava obsažená v § 14a až 14d zákona č. 218/2000 Sb. s účinností od 30.12.2011 se týká příjemce dotace nebo návratné finanční výpomoci, který má právní formu obchodní společnosti nebo družstva, což žalobce není, a aby příjemce dotace mohl postupovat uvedeným způsobem, je i v takovém případě třeba, aby poskytovatel dotace tuto žádost posoudil a schválil. Odkaz žalobce na novelizaci zákona č. 218/2000 Sb. provedenou zákonem č. 465/2011 Sb. tudíž není případný.
42. Za irelevantní považuje zdejší soud rovněž argument, že žalobcův podnik byl ve společném jmění manželů s případnými dědickými právy žalobcova syna, a že společnost PIERO s.r.o. byla do prosince 2012 ve vlastnictví žalobce, jeho manželky a syna; uvedené nemůže ničeho změnit na tom, že žalobce převedl podnik na společnost PIERO s.r.o., přestože k tomu neobdržel předchozí souhlas poskytovatele dotace, a následně si sám zažádal o platbu dotace. Takové porušení podmínek poskytnutí dotace nelze charakterizovat pouze coby formální s poukazem na skutečnost, že účel dotace byl v daném případě splněn a žalobce, resp. PIERO s.r.o. poskytl potřebné prostředky dle podmínek dotace z vlastních zdrojů. Za v tomto ohledu zcela nerozhodné považuje zdejší soud také tvrzení žalobce, že

poskytovatel dotace zpracoval pro účely Policie České republiky odpověď na otázku, zda by PIERO s.r.o. mohla sama v rámci dotčeného operačního programu dosáhnout na danou dotaci, se závěrem, že PIERO s.r.o. splňovala podmínky pro získání předmětné dotace a že lze předpokládat, že by jí dotace udělena byla; proto zdejší soud ani nepovažoval za potřebné dokazovat dopisem Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 5.12.2017, na který žalobce v této souvislosti odkazuje. Žalobce zcela zjevně porušil podmínky poskytnutí dotace, a skutečnost, že by na danou dotaci dosáhla PIERO s.r.o., na tom nemůže ničeho změnit. Společnosti PIERO s.r.o. dotace poskytnuta nebyla a nelze souhlasit se žalobcem, který tvrdí opak.

43. Pokud žalobce zdůrazňuje, že stroje nakoupené v rámci projektu jsou provozovány od roku 2010 až do současnosti, přičemž na nákupu strojů se kromě žalobce podílela také PIERO s.r.o., a současně odkazuje na mzdové náklady své i společnosti PIERO s.r.o., tak uvedené skutečnosti správní orgány nikterak nezpochybňovaly a v souvislosti se způsobem, kterým žalobce porušil rozpočtovou kázeň, je ani nepovažovaly za rozhodné, přičemž zdejší soud na tomto postupu žádné vady neshledává; proto nebylo potřebné provádět dokazování výpovědí žalobce, webovými stránkami www.piero.cz či účetní závěrkou za rok 2018 společnosti PIERO s.r.o. Pokud žalobce navrhoval dokazování spisem Krajského soudu v Brně, sp. zn. 68 T 13/2018, Vrchního soudu sp. zn. 1 To 33/2019 a Nejvyššího soudu sp. zn. 5 Tdo 1176/2019, tu zdejšímu soudu není zřejmé, k čemu uvedený důkazní návrh směřuje, resp. jaká skutečnost by takovým důkazem měla být prokázána; takovému návrhu tudíž zdejší soud pro jeho nekonkrétnost a také s ohledem na to, že skutkový stav byl dostatečně zjištěn, nevyhověl.
44. Pokud jde o další argumentaci žalobce, týkající se nesprávnosti stanovené výše odvodu ve vztahu k míře závažnosti porušení dotační kázně žalobcem, obsaženou v doplnění žaloby ze dne 16.12.2019, jejíž předobraz nelze nalézt v žalobě ani v nejhrubších rysech, jedná se o argumentaci uplatněnou po lhůtě ve smyslu § 71 odst. 2 věty třetí a § 72 odst. 1 s.ř.s. k uplatnění či doplnění žalobních bodů, která uplynula dne 6.5.2019; proto se jí soud nemohl zabývat. Nad rámec věci k tomu zdejší soud pouze poznamenává, že jak vyplývá ze zprávy o daňové kontrole a napadeného rozhodnutí, žalobce se dopustil porušení několika ustanovení podmínek poskytnutí dotace, z nichž i některé samotné mohlo být stiženo následkem v podobě odvodu ve výši celkové částky vyplacené dotace; v souladu s § 44a odst. 4 písm. b) zákona č. 218/2000 Sb. podle něhož odvod za porušení rozpočtové kázně nemůže být vyšší než částka dotace vyplacená ke dni porušení rozpočtové kázně, pak byl žalobci vyčíslen odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši celé poskytnuté dotace.
45. Zdejší soud s ohledem na výše uvedené neshledal žalobu důvodnou a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by mohla mít za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí, k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti, proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

46. O nákladech řízení zdejší soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení; to by náleželo procesně úspěšnému účastníkovi, kterým byl žalovaný. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému vznikly

náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a proto rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 11. března 2021

Petr Šebek v.r.
předseda senátu